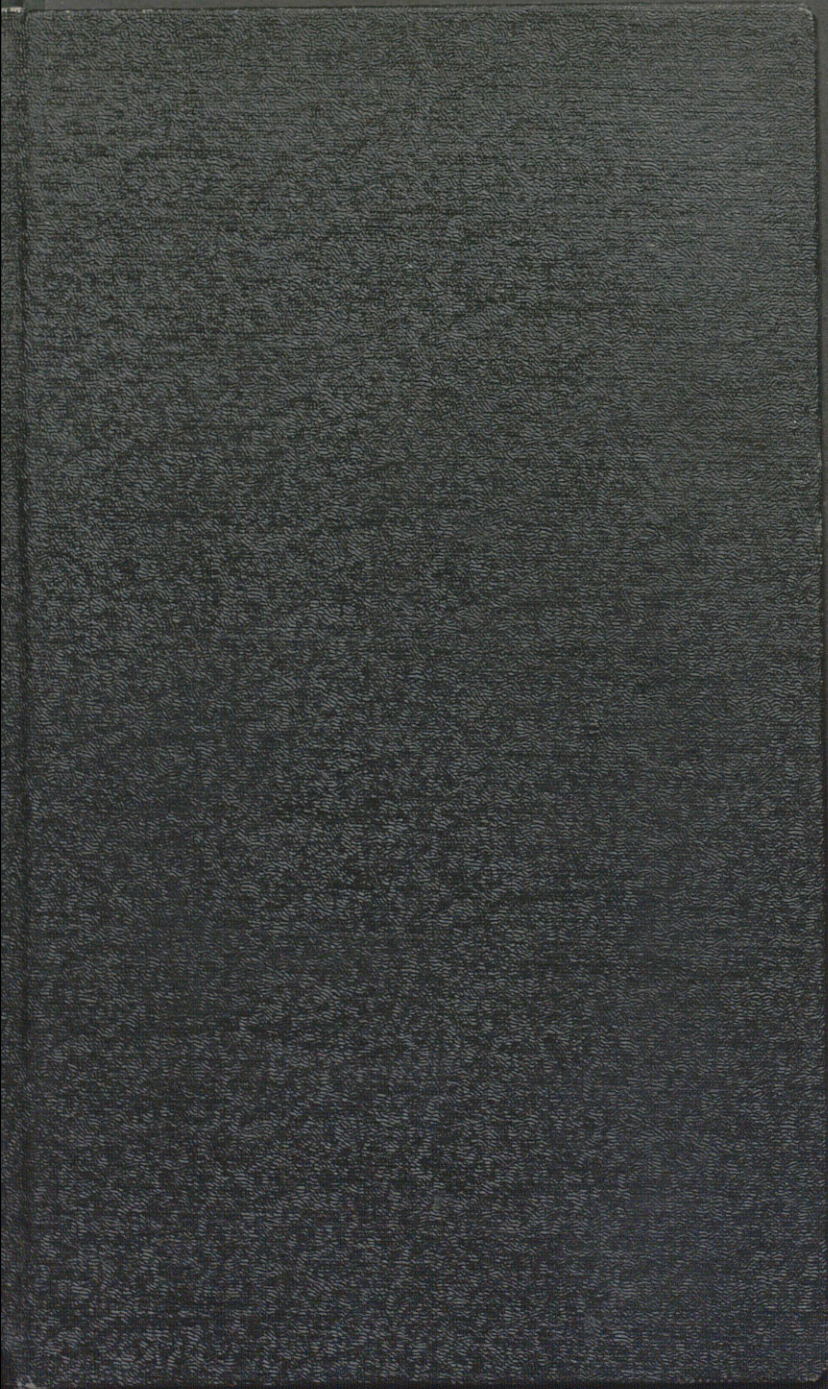
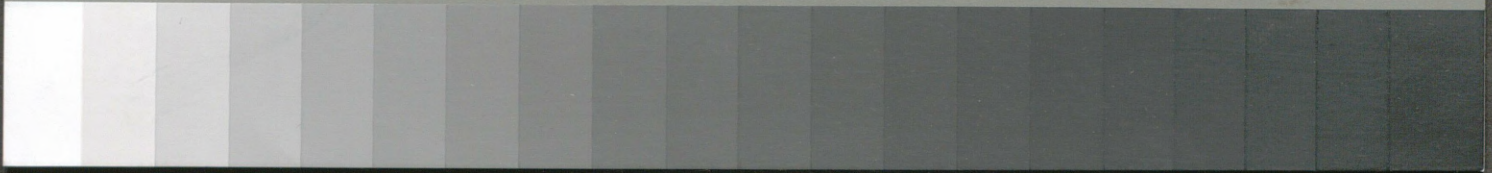

Grey Scale #13

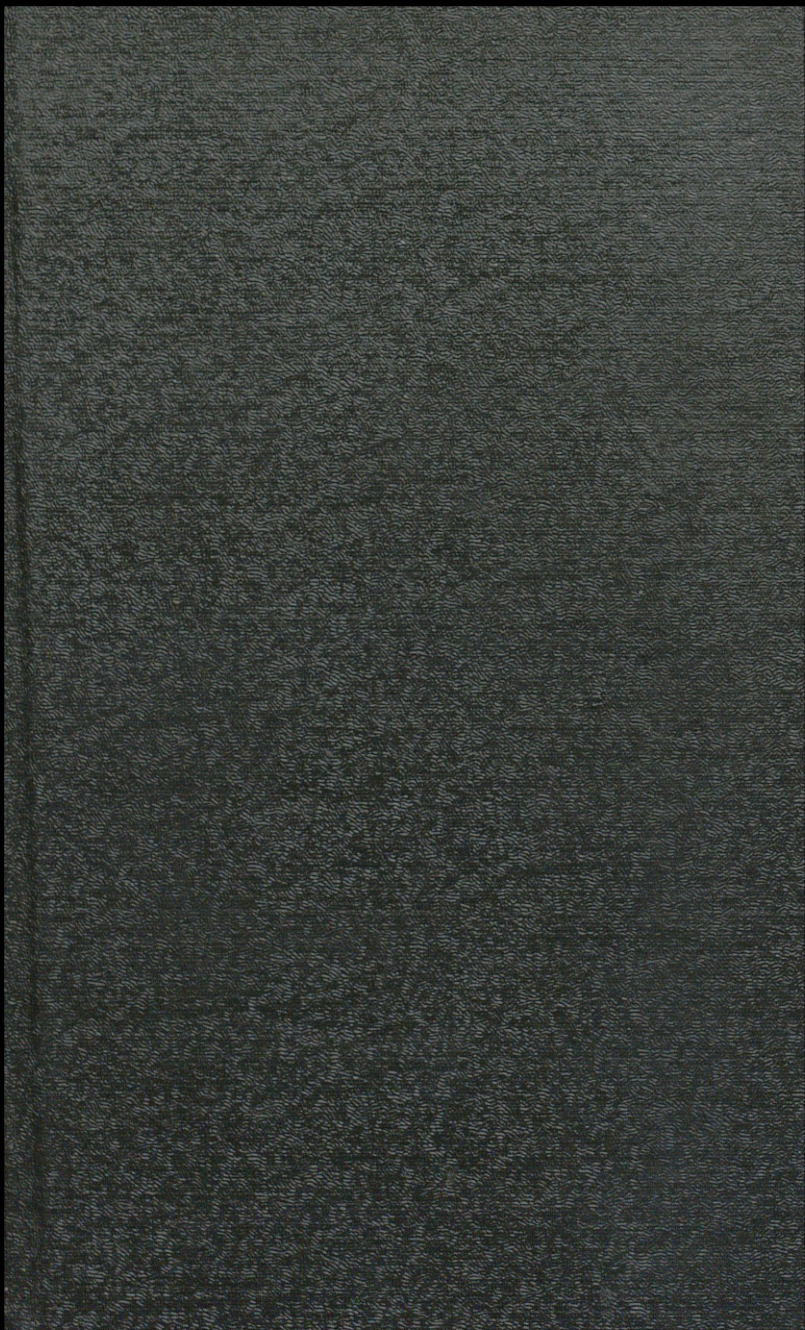

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Colour Chart #13

Handwritten: 12
DZIENNIK WYROKÓW

RADY STANU *(12)*

SPÓRACH JURYSDYKCYJNYCH.

Handwritten: Nie summe

WARSZAWA.

W DRUKARNI RZĄDOWEJ.

1845.

Handwritten: 12

34: 93/438/9

DEPARTMENT OF THE ARMY

HEADQUARTERS

WASHINGTON, D. C.

4450 / 1

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Wzastosowaniu się do Artykułu 37 i następnych Organizacyi swojej pod dniem 12 (24) Grudnia 1832 roku postanowionéj, rozwiązując spór Jurysdykcyjny, naprzód przez Prokuratorę Generalną w Imieniu Skarbu Publicznego, Trybunałowi Cywilnemu I. Instancyi Województwa Mazowieckiego zapowiedziany,

następnie zaś pod dniem 12 Maja 1830 r. przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu w assystencyi Prokuratoryi Generalnej, do Rady Stanu wywołany z wnioskiem:

I A L A J O K I M.

aby w sprawie z powództwa Józefa Hrabiego Krasieńskiego Dziedzica Dóbr Zegrza, przeciw Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, przed tenże Trybunał Cywilny wytoczony, o zwrócenie mu opłacanego w ciągu lat 18¹⁸/₂₂ podatku ofiary z przewozu na rzece Narwi, w takiej ilości iak § 4 zawartej w dniu 31 Maja 1822 r. urzędowej umowy, zastrzeżoną została; — Wyrok rzeczzonego Trybunału z dnia 17 Lipca 1829 r. uznającego się bydź właściwym do rozsądzienia tej sprawy, jako z ubliżeniem obowiązującym przepi-

som Administracyjnym wydany, za niebyły przez Radę Stanu był ogłoszony; po wysłuchaniu zdania sprawy i wniosków Kommissyi Instrukcyjnej,

zważywszy:

iż wzmiankowana wyżej sprawa przez Hrabiego Krasińskiego wytoczona, wypływa z umowy dnia 31 Maja 1822 r. pomiędzy Nim a Kommissją Rządową Spraw Wewnętrznych zawartej, w przedmiocie wynagrodzenia za odięty mu na rzece Narwi przewóz i uchylenia podatku ofiary z tegoż przewozu opłacanego;

zważywszy:

że według ustępów *a, i f*, Artykułu 10 Dekretu Królewskiego z dnia 29 Września (11 Października) 1816 r. tak przedmioty

podatkowe, jako też wszelkie spory z kontraktów w drodze Administracyjnej przez Kommissye Rządowe lub z ich polecenia z prywatnemi osobami zawieranych, wyłączone są od rozpoznania w sądach Cywilnych;

zważywszy:

iż dla téj mianowicie przyczyny, Trybunał Cywilny nie mogąc być właściwym do stanowienia względem rzeczywistój ilości podatku ofiary z przewozu na rzece Narwi pod Zegrzem opłacanego, tudzież względem wysokości w jakiej ma być zwróconym za lata $18\frac{1}{2}$ i nadal umarzanym, tém samym przez uznanie właściwości swojego forum, wyraźnie powołanym dopiero przepisom ubliżył;

Z tych zatem powodów,

Rada Stanu

wzmiankowany na początku Spór Jurysdykcyjny za usprawiedliwiony uznając; Wyrok Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego z dnia 17 Lipca 1829 r. za niebyły ogłasza, i rozstrzygnięcie samej sprawy do Sądownictwa Administracyjnego odsyła, mocą niniejszego swego Wyroku.

Działo się na posiedzeniu w Warszawie dnia 15 Czerwca 1833 r.

(podpisano pòrossyjsku) Namiestnik Jego Cesarско-Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, Generał Feldmarszałek *Xiąże Warszawski Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *K. Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw,
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego.

Hrabia *Strogonow.*

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.
Cesarza Wszech Rosśyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Na mocy Artykułu 37 Organizacyi Rady Stanu, z dnia 24 Grudnia 1832 r. rozstrzygając Spór Jurysdykcyjny pomiędzy Kommissyą Województwa Augustowskiego, a Trybunałem Cywilnym I. Instancyi te-

goż Województwa zachodzący, a przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policji Radzie Stanu przedstawiony, w sprawie z powództwa Suchorzewskich Dzieziców Dóbr Urdominy, o zniesienie mostu na rzece Kirśnie pod folwarkiem Rządowym Budziłów, przez Hektora Karęę wieczystego Dzierżawcę tegoż folwarku wystawionego iz urzędzenia Władzy Administracyjnój utrzymanego, przed tenże Trybunał Cywilny wytoczonój,

Po wysłuchaniu Rapportu i opinji Kommissyi Instrukcyjnój,

zważywszy:

że wniosek Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych względem odesłania téj sprawy do prostej drogi Administracyjnój, nie jest uzasadnionym, gdyż, lubo według Arty-

ku 8 lit. *h*. Postanowienia
 Namiestnika Królewskiego z d.
 3 Lutego 1816 r. istotnie do
 Wydziału Administracyjnego
 należy to wszystko, co się tycze
 rzek, kanałów, dróg publicz-
 nych, zgoła wszelkiego rodza-
 ju komunikacyj, niewypływa
 zład jednak, iżby i spory oraz
 trudności z rozporządzeń tegoż
 Wydziału wypływające, do jego
 rozstrzygnięcia należeć miały;
 owszem wyraźny w tej mierze
 przepis § 25 i 26 lit: *e*, Dekretu
 z dnia 7 Lutego 1809 r. Spory
 i trudności zachodzące wzglę-
 dem dróg publicznych, mostów
 i t. d. do rozstrzygnięcia Rad
 Prefekturalnych odsyłający,
 stanowi przeciwne powyższe-
 mu wnioskowi Kommissyi Rzą-
 dowej w tej mierze prawidło;
 Dekret zaś Królewski z dnia 11
 Kwietnia 1817 r. stanowi: że
 Kommissye Wojewódzkie tru-

dnić się będą sprawowaniem Sądownictwa w przedmiotach Sporu Administracyjnego, które dawniej do attrybucyi Rad Prefekturalnych należało,

zważyszy dalej:

że według Artykułu 1 Dekretu Królewskiego z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1817 r. attrybucye Rad Prefekturalnych przeniesione są do dzisiejszych Kommissyj Woiewódzkich, a podług Artykułu 2 w wyższej Instancyi do Rady Stanu;

Z tych zatém powodów,

Rada Stanu

wniesiony przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, Spór Jurysdykcyjny, za dostatecznie usprawiedliwiony uznając, rozstrzygnięcie sprawy do właściwego

Sadu Administracyjnego odsyła, mocą niniejszego ostatecznego swego Wyroku.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu dnia 15 (27) Czerwca 1833 r.

(podpisano) Namiestnik General Feldmaszałek
Xiążę Warszawski *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *K. Brodowski.*

Za zgodność:

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oswiecenia Publicznego
Hrabia Strogonow.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rosyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując spór Jurysdykcyjny między Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu, a Trybunałem Cywilnym Pierwszej Instancyi Województwa Mazowieckiego Wydziału Drugiego, w sprawie o czynsz, czyli opłatę Młynowém zwaną,

z posesysi Baudellów pod N. 1080
w Warszawie położonej zachodzą-
cy, i przez też Kommissyą Rządó-
wą wprowadzony;

z wnioskiem:

ażeby Wyrok Trybunału Cywilne-
go Województwa Mazowieckiego
z dnia 21 Grudnia 1832 r. był uchy-
lonym, i aby uznaném zostało, że
sprawa przez Wilhelminę Baudel i
sukcessorów o unieważnienie Exe-
kucyi Administracyjnej o czynsz
młynowy nie należy do rozpozna-
nia Sądownictwa Cywilnego;

Rada Stanu

po wysłuchaniu zdania sprawy i
opinji Kommissyi Instrukcyjnej;

zważywszy:

że przedmiot sprawy jest opłata
podatku młynowem zwanego;

zważywszy więc:

że Trybunał Cywilny Wojewódz-

twa Mazowieckiego Wydziału Drugiego niewłaściwie sprawę tę jako-by za będącą o same prawo dorze-czy (jus ad rem) poczytał, i mylnie uznał się za Sąd właściwy, a przeto postąpił wyraźnie przeciw postanowieniu z dnia 11 Października 1816 roku w artykule 10 lit. h, tudzież drugiemu z dnia 20 Maia 1817 r. w artykule 5. i naostatek przeciw Procedurze Sądowej w artykułach 170 i 554.

Rada Stanu

niniejszy Spór Jurysdykcyjny przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wniesiony uznaje za dostatecznie usprawiedliwiony.

Wyrok Trybunału Cywilnego Województwa Mazowieckiego Wydziału Drugiego z daty wyżej wymieniony w swojej mocy i skutkach uchyla, i rzecz o Exekucyą czynszu do właściwej drogi Admi-

nistracyjněj odsyła, mocą niniejszego Wyroku.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Stanu dnia 9 (21) Kwietnia 1834 roku.

(podpisano po rossyjsku) General-Feldmarszałek, Namiestnik Xiążę Warszawski

Hrabia Pałkiewicz Erywański.

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

E. Gotowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Wzastosowaniu się do artyku-
tu 37. i następnych organizacyi
swojej z dnia 12 (24) Grudnia 1832
roku postanowionej, rozwiązując
spór Jurysdykcyjny przez Kommissyą
Rządową Przychodów i Skarbu
Publicznego pod dniem 21 Pa-
ździernika 1833 roku do Rady Sta-
nu wytoczony z wnioskiem:

aby w sprawie z powództwa
Jakóba Wasilewskiego i Woj-
ciecha Sommera kupców tutej-
szych przeciwko Skarbowi Pu-
blicznemu o ustanowienie przez

biegłych szacunku dostarczonych im z fabryk Górnictwa Rządowego machin do warzelnicy piwa i porteru angielskiego w Warszawie przez nich założonej, a to celem uwolnienia się od poszukiwań w drodze Administracyjnej, przedsięwziętych o należność za też maszyny przez Górnictwa krajowe wylikwidowanej, zapadły wyrok pod dniem 21 Grudnia 1832 roku Trybunału Cywilnego I Instancyi Województwa Mazowieckiego, mocą którego tenże Trybunał uznał się być właściwym do sądenia tej sprawy, Rada Stanu za niebyły ogłosiła, i sprawę tę jako do rozpoznania Sądów Cywilnych nienależącą, do właściwej drogi Sądownictwa Administracyjnego odesłała.

Po wysłuchaniu zdania sprawy i wniosków Kommissyi Instrukcyjnej;

zważywszy:
że przedmiot sprawy do rodzaju
dochodów niestałych o jakich Po-
stanowienie Królewskie z dnia 29
Września (11 Października) 1816
roku w artykule 10 pod lit. *h.* wspo-
mina, nie należy;

zważywszy oraz:
że w obecnym przypadku nie idzie
o poszukiwanie dochodu z wyro-
bów Górniczych, ale raczej o usta-
nowienie szacunku tychże wyro-
bów;

zważywszy nakoniec:
że przedmiot sprawy nie wynika
również z kontraktów o jakich Po-
stanowienia Królewskie z dnia 7
Lutego 1809 w § 26 lit. *b.*, z dnia 29
Września (11 Października) 1816r.
w artykule 10 lit. *f.* i z dnia 20 Lu-
tego 1816 roku w artykule 6. pod
lit. *c.* wspominają;

z tych zatem powodów:

Rada Stanu
wzmiankowany na początku spór

Jurysdykcyjny za nieusprawiedliwiony uznając, wyrok Trybunału Cywilnego I. Instancji Województwa Mazowieckiego z d. 21 Grudnia 1832 roku w swej mocy pozostawia, i rozstrzygnięcie samej sprawy do Sądownictwa Cywilnego zwyczajnego odsyła, mocą niniejszego swego Wyroku.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Stanu, dnia 9 (21) Kwietnia 1834 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko - Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, Generał Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisał) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

E. Gołowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi

Desort.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc

Rada Stanu.

W zastosowaniu się do art. 37 i następnych Organizacyi swojej z dnia 12 (24) Grudnia 1832 r. postanowionej, rozwiązując spór Jurysdykcyjny przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, pod dniem 7 Marca r. b. do Rady Stanu wytoczony z wnioskiem:

aby w sprawie z powództwa Suksessorów beneficjalnych niegdy Stefana Karnkowskiego jako to:

Maryanny z Karnkowskich, po Cypryanie Zawiszy pozostałej wdowy, w Łagiewnikach powiecie Zgierskim.

Józefy z Karnkowskich, Gabriela Hrabi Podoskiego Małżonki, w Rusinowie Obwodzie Lipnowskim.

Julianny z Karnkowskich, Stanisława Piwnickiego Prezesa Kommissyi Wcejewództwa Kaliskiego, Małżonki; w Kaliszu zamieszkałych.

W assystencyi respective swych mężów czyniących.

1. O przywrócenie granicy między Dobrami Łagiewniki a Dobrami Rządowemi Zgierz, przez odnowienie znaków granicznych.

2. O przywrócenie wody stawowi Łagiewnickiemu tak jak dawniej.

3. O zobowiązanie Skarbu Publicznego do wynadgrózenia szkód i utraconych korzyści, przez odjęcie wody młynowi Łagiewnickiemu.

4. O wynadgrózenie przez Skarb Publiczny części ziemi, na kopanie strugi użytej.

Zapadły Wyrok pod dniem 11 Lutego 1833 roku Trybunału Cywilnego Iwszej Instancyi Województwa Mazowieckiego Wydziału IV. mocą którego tenże Trybunał uznał się być właściwym do sądenia tej sprawy, Rada Stanu, o ile się ściaga do żądań przywrócenia dawnych granic, oraz dawnego biegu wody, jako sprzeczny ustawom i Urządzeniom Administracyjnym, za niebyły ogłosiła;

Po wysłuchaniu zdania sprawy, i wniosków Kommissyi Instrukcyjnej,

Zważywszy :
Ze Trybunał a quo, nie wdał się bynajmniej w odróżnienie żądań przez Sukcessorów Karnkowskich przynoszonych, lecz poczytawszy wszystkie za dotyczące wynadgródzenia szkody;

Zważywszy dalej :

Ze art. 2 Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 10 Października 1818 r. spory o własności i wynadgródzenia, przy ułatwieniu spadu wody domagane, do Sądów zwyczajnych odsyła, ale w obecnym przypadku jest widoczném iż żądania Karnkowskich, o ile się tyczą kierunku koryta rzeki Bzury i przywrócenia dawnego biegu wody dążą do zniweczenia w zupełności rozporządzeń Rządowych Administracyjnych, dla dobra ogółu przedsięwziętych i dokonanych, przy ułatwieniu wolnego odpływu wody na rzece Bzura,

i oczyszczaniu lub osuszaniu błotnistych jej brzegów, uznanie więc pod temi względami sprawy téj jakoby do Sądu Cywilnego należącej, sprzeciwia się wyraźnym przepisom art. 538 i 650 Kodexu Cywilnego, któremi zarząd względem tego rodzaju przedmiotów, jest poddany oddzielnym ustawom szczególnym, a takimi są:

a) Dekret Królewski daty 7 Lutego 1809 roku gdzie w § 18. litt. *m. n.* do szczególnych obowiązków Prefekta policzono, bezpośredni dozór nad rzekami, kanałami i wszelkiego rodzaju komunikacyami, nad stosownemi do takowych potrzeb robotami publicznemi, zaś podług § 26 litt. *e.* spory i trudności względem tego zachodzące, należą wyłączenie do rozpoznania Rad

Prefekturalnych, w których miejsce na teraz wedle postanowienia Królewskiego z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1817 roku Kommissye Wojewódzkie wstepują.

b) Postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 3 Lutego 1816 roku, w art. 8. litt. *h, i, d*, 14 Sierpnia 1821 roku w art 18 przedsiębranie środków względem czyszczenia łożysk, wód bieżących, rozstrzyganie sporów, i odpływ wody, wyłącznej decyzji Władz Rządowych oddają.

c) Postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 10 Października 1818 roku, obmyślenie środków wolnego odpływu wód dotyczących, do wyłącznych rozporządzeń Władz Rządowych pozostawia.

Zważywszy nakoniec:
Ze Trybunał a quo niewłaściwie wstecz powołanym dopiero przepisom, uznał Sąd Cywilny za właściwy w tym tu przypadku, gdyż żądanie bądź przywrócenia dawnego biegu rzeki Bzury, bądź dawnego przypływu wody do stawu Łągiewnickiego, zniweczyłoby roboty dokonane względem wolnego odpływu wody;

Z tych zatem powodów

Rada Stanu

wzmiankowany na początku Spór Jurysdykcyjny za usprawiedliwiony uznając, wyrok Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego Wydziału IV. z d. 1 Lutego 1833 roku o ile się tycze żądań co do kierunku korytą rzeki Bzury, i przywrócenia dawnego biegu wody, jako sprzeczny ustawom i Urządzeniom Administra-

cyjnym, za niebyły ogłaszają, mocą niniejszego swego Wyroku.

Działo się na Posiedzeniu Rady Stanu, w Warszawie dnia 14 Czerwca 1834 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko - Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, Generał Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, (podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu przy Radzie Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego.

E. Gołowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

Instancji Wojewódzkiej Mazo-
wieckiego z dnia 13 Listopada
1847 roku

mocą którego w skutku gło-
w

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując wniesiony przez
Kommissyą Rządową Przychodów
i Skarbu na dniu 22 Stycznia r. b.
Spór Jurysdykcyjny, z powodu
Wyroku Trybunału Cywilnego I.

Instancyi Województwa Mazowieckiego z dnia 13 Listopada 1827 roku,

mocą którego w skutku głównej Akcyi Skarbu Publicznego, o zobowiązanie wdowy i Sukcessorów niegdy Józefa Kozickiego, do zapłacenia Skarbowi summy 24,000 złp. kaucyą za Ostaszewskim Nadzierzawcą Ekonomii Goładkowskiej dnia 12 Listopada 1808 zapisaną, a na dobrach Chełchy Kmiecie Litt. A. B. opartą poręczoną; tudzież w skutku incydentalnej Akcyi téjże Wdowy i Sukcessorów, zaprzeczenie takowemu wymaganiu i zapobieżenie wznowieniu pretensyi z dwóch innych późniejszych rękojmi, na celu mającej; nietylko wspomniana dopiero kaucya, ale i niepopierane od Skarbu dwie następne respective na 16,000

i 15,000 złotych, za nieważne i nieobowiązujące Wdowy i Sukcessorów Kozickiego uznaniem zostały;—

w Sądzie Appellacyjnym zapowiedziany; a rozstrzygnięciu Rady podany z konkluzją:

aby wzmiarkowany Wyrok Trybunału, o ile w zakresie Attrybucyi Sądu Administracyjnego z uchybieniem Artykułowi 10 litt. f. Dekretu z d. 11 Października 1816 r. spory z kaucyów od Sądownictwa Cywilnego wyłączającemu, wydany; niemniej Wyrok Sądu Appellacyjnego dnia 11 Sztycznia 1832 roku z przyczyny oświadczonego Sporu Jurysdykcyjnego, przedstanowczo zapadły, w zupełności były uchylonemi, a spór z kaucyi 24 tysiącznej do Sądu Administracyjnego odesłanym,—

po wysłuchaniu wniosków téj-
że Kommissyi Rządowej, i tu-
dzież zdania sprawy Kommiss-
yi Instrukcyjnej;—

Zważywszy: że spór z kaucyi niegdy Józefa Ko-
zickiego na 24,000 Złp. wystawio-
nej, nie mógł ulegać kolejnemu
przez dwa Sądy, to jest Cywilny i
Administracyjny rozpoznawaniu;
oczywiście bowiem, przyznanie
Skarbowi summy, mieściłoby w
sobie razem wyrzeczenie obowią-
zującej mocy kaucyi, i na wzajem,
uznanie podobnej mocy kaucyi,
rozstrzygałoby należenie Skarbo-
wi summy, a co wyłączną potrze-
bę jednego tylko Sądu próbuje;

Zważywszy: że spór takowy, jako z kaucyi nie
hypotekowanej, i przez Sukcesso-
rów Kozickiego, co do jej ważności
zaprzeczonej, pochodzący, prócz
tego zaś;—

z powodu przejścia Dóbr poręczających w ręce trzeciego, — z powodu niedania téjże kaucyi przez byłego Prefekta Płockiego przymiotu rzeczowego, i z powodu zrodzonej przez to wątpliwości, czyli jako osobista obowiązuje wdowę i successorów Kozickiego, tudzież w jakiej respective proporcji, prawnemi stosunkami zawikłany; nie mógł byź nawet ze skutkiem, pod rozstrzygnięcie Sądu Administracyjnego poddawany;

Zważywszy:

że gdyby nawet Artykuł 10 litt. f. Dekretu z dnia 11 Października 1816 roku mógł byź stosowanym do sporu z kaucyi przez Kozickiego zapisanej, lecz niehipotekowanej, samo nieudanie się Skarbu do Sądu Administracyjnego, znosiłoby jego wnioszek na tymże artykule ugruntowany, jakoby spór

powyższy do rzeczonego Sądu należał, —

Zważywszy:

że podług Artykułu 11 tegoż Dekretu Skarb Publiczny, jako Władza Administracyjna nie mógł sam o ważności i obowiązującej mocy Kozickiego stanowić, i na tej podstawie żądać od Trybunału Cywilnego wyrzeczenia (jak twierdzi) tylko rygoru exekucyjnego przeciw sukcesorom Kozickiego, —

Zważywszy dalej:

iż tenże Skarb wytaczając do Trybunału Cywilnego powództwo, nie o takowy rygor exekucyjny, lecz jak świadcza pozwy o przyśądzenie mu od wdowy i sukcesorów Kozickiego summy 24,000 złp. poszukiwaną z kaucyi przez nikogo jeszcze prawnie za ważną i obowiązującą nieuznaną; — uznał tym samym właściwość jego Ju-

rysdykcyi i poddał jego rozpoznaniu spór z téjże kaucyi, gdyż rozwiązanie żądania Skarbu, nie mogło być według prawa odłączo-
ném od poprzedniego ocenienia ważności i mocy obowiązującej tytułu, na którym Skarb toż żądanie opierał, —

Zważywszy następnie:

iż powoływany Artykuł 170 Kodexu Postępowania, nieobowiązywał Trybunału do uznania się za niewłaściwy, kiedy Skarb przy wprowadzeniu téjże sprawy, niezaprzeczał Mu bynajmniej jego właściwości, owszem ją wyraźnie uznał samém swoim po wyrok przychodzeniem; gdyż gdyby nawet była istniała niewłaściwość, takowa nie co do materji byłaby zaszła, lecz zasadzałaby się jedynie na przymiocie jednej ze stron spór wiodących; —

Zważywszy: że skoro między Władzą Administracyjną, a Trybunałem Województwa Mazowieckiego, żaden wcale spór Jurysdykcyjny nie istniał, owszem Władza Administracyjna sama jemu sprawę do sądzenia poddała, Rada Stanu, sporu, który nieistniał, rozstrzygać i Wyroku Trybunału bez sporu między Władzami zapadłego, uchylić nie jest mocna, Skarb Publiczny raczej zmianę tego Wyroku, o ileby niebył zgodny z prawem, jedynie w Sądzie Appellacyjnym uzyskać może.

Z tych wszystkich zatem powodów

Rada Stanu
zapowiedziany przez Skarb Publiczny w Sądzie Appellacyjnym, za pośrednictwem Prezesa Komisji Wojewódzkiej, spór Jurysdykcyjny za nieusprawiedliwiony, a

tenże Sąd za właściwy do bezwarunkowego w sprawie o której mowa, wyrokowania, uznaje, mocą niniejszego swego Wyroku.

Działo się na posiedzeniu Rady Stanu, w Warszawie, dnia 10 Listopada 1834 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej
Mości w Królestwie Polskiem, Generał
Feldmarszałek Xiążę Warszawski
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu przy Radzie Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
E. Gołwin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

tenże Sąd za właściwy do pewna-
trunkowego w sprawie o której
mowa, wyrokowania, uniaje, mo-
ca niniejszego swego Wyroku.

Dzielo sie na posiedzeniu Rady
Stawia w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rosseyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując wniesiony przez
Kommissyą Rządową Przychodów
i Skarbu na dniu 5 Lipca 1830 r.
rekurs,

Od wyroku Sądu Najwyższej
Instancyi z dat 15 i 17 Lipca

1826 r. zatwierdzającego Wyrok Trybunału Cywilnego Iéj Instancyi Województwa Kaliskiego, z dnia 16 Marca 1819 roku w sprawie z powództwa Wejgla, pomiędzy nim a Miączyńską właścicielką dóbr Trąbczyn zapadły, mocą którego wierzytelność tegoż Wejgla w summie 30,000 Talarów do byłego Donataryusza Pruskiego Xięcia Hohenlohe Ingelfingen jako istotnego dłużnika, odnosząca się z hipoteki rzeczonych Dóbr usunięta została;

domagający się w konkluzyi: aby Rada Stanu z uwagi na to:

że Sądy w tej sprawie wyrokujące przez wdanie się w interpretację rozciągłości uchwały Kommissyi Rządzącej z dnia 21 Lipca 1807 roku wykonały akt attrybucyą Władzy Najwyższej będący, a przez to wyszły za obręb władzy ar-

tykułem 4 Kodexu Cywilnego dla nich zakreślonej, — wyrok Trybunału Kaliskiego tudzież wyrok Sadu Najwyższej Instancyi powyżej z dat powołane, za niebyłe uznać,

kwestye zaś:

czyli wspomniona uchwała umorzyła wierzytelności przez Donataryusza Pruskiego pod powagą owoczesnych praw hipotecznie zaciągnięte: do drogi dyplomatycznej odesłać raczyła, —

Po wysłuchaniu oraz tak wniosków Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w rekursie Jej przywiedzionych, jako też raportu Kommissyi Instrukcyjnej,

Zważywszy:

że według artykułów 31, 32, 33, 43, 38, dawniej, niemniej artykułów 37, 38, 39, 40, 41,

nowej organizacyi Rady Stanu nie jest znanym, ani dopuszczalnym inny rodzaj sporów o Jurysdykcyę nad te, które poprzedzają zapadnięcie stanowczych w sprawie wyroków sądowych i przychodzą do rozwiązania Rady, tylko pod względem kwestyi kto? czyli Sąd, czyli Władza Administracyjna do zamierzonego dopiero i wstrzymanego wyrokowania w sprawie, jest właściwym?

Zważywszy:

że dla téj przyczyny wniesione przez Kommissyą Rządową, po zapadłych już stanowczych i prawomocnych wyrokach sądowych w sprawie pomiędzy Wejgłem a Miaczyńską zaprzeczenie Sądom Ich Jurysdykcyi która w czasie właściwym nie była zapowiedzeniem sporu

kwestyonowana, nie ma natury ani cechy sporu jurysdykcyjnego. —

Zważywszy nakoniec:

że gdy pod nazwą sporu jurysdykcyjnego przychodzi w rzeczy samej rekurs drogą kassacyjną wniesiony, o uchylenie ostatecznego Sądu Najwyższej Instancyi Wyroku, Rada Stanu jako niemająca według obowiązujących ją przepisów atrybucyi Sądu Kassacyjnego, rozszerzyć tegoż rekursu nie jest mocną,

Z tych zatem powodów:

Rada Stanu

nie istnienie w doniesionym przypadku legalnego sporu jurysdykcyjnego, uznając rekurs Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu za niewłaściwie do siebie wniesiony poczytuje

i jako taki, mocą niniejszego
Wyroku swego oddala.

Działo się na posiedzeniu Rady
Stanu, w Warszawie, dnia 10 Li-
stopada 1834 r.

Namiestnik Jego Cesarsko - Królewskiej
Mocy w Królestwie Polskiem, Generał
Feldmarszałek Xiążę Warszawski

(podpisano) *Ilrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność

p. o. Sekretarza Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

E. Gołowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi

Deszere.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując podany przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu spór jurysdykcyjny w sprawie pomiędzy Skarbem Publicznym a Janem Pusztyniką, o pretensye z niedotrzymania kon-

traktu na dzierżawę dochodów konsumpcyjnych, do Sądów Cywilnych wytoczonej, z wnioskiem téjże Kommissyi;

ażeby wyroki tak Trybunału Cywilnego jako też Sądu Appellacyjnego uznane zostały za niebyłe, pierwszy z powodu że Trybunał uważał się bydź Sądem właściwym do rozstrzygania sporu wynikającego z kontraktu zawartego z Rządem; a drugi z powodu, że Sąd Appellacyjny nie wyrzekł, iż w tym przypadku sądownictwo cywilne jest niewłaściwem.

Po wysłuchaniu zdania sprawy i opinii Kommissyi Instrukcyjnej:

Zważywszy:
 że Dekret Najjaśniejszego Pana z dnia 11 Października 1816 r. w artykule 10 ustępie pod litt. f, stanowi, iż pomiędzy inne-

mi, spory także z kontraktów z Rządem zawartych wynikające należą do Sądów Administracyjnych; w ustępie zaś pod litt: *h*, tegoż artykułu spory mianowicie o skarbowe przychody niestałe, jako też z konsumpcyi, rzezi bydła i t. p. zachodzące wyłączone są z pod sądownictwa cywilnego.

Zważywszy dalej:
że wspomniony dopiero Dekret nieogranicza rozpoznawania sporu do czasu trwania tylko kontraktu, ani też wyłącza spory o skutki prawne, z kontraktu wynikać mające, —

Zważywszy jeszcze:
że Pusztynika w § 32 kontraktu pod dniem 30 Października 1829 roku w Radomiu zawartego, na przypadek sporu, lub

jakiej bądź wątpliwości pochodzącej z umowy, poddał się rozstrzygnięciom w drodze ekonomiczno - administracyjnej;

Zważywszy naostatek:

że Sąd Appellacyjny zupełnie się wstrzymał od sądzenia sprawy, z powodu zaśłego sporu jurysdykcyjnego, a zatem jego Wyrok uchylenia nie wymaga.

Z tych powodów,

Rada Stanu

przedstawiony sobie od Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu spór jurysdykcyjny za dostatecznie usprawiedliwiony poczytując, wyrok Trybunału Cywilnego Województwa Sandomierskiego pod d. 13 Czerwca 1833 r. zapadły za niebyły uznaje i sprawę obecną

do właściwej drogi administracyjnej odsyła mocą niniejszego swego Wyroku.

Działo się na posiedzeniu Rady Stanu, w Warszawie, dnia 10 Grudnia 1834 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, General-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego

E. Golowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

M I K O Ł A J A I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując na mocy artykułu 37 i następnych organizacyi swojej z dnia 12 (24) Grudnia 1832 roku spór Jurysdykcyjny przez była Kommissyą Rządową Wy-

znań Religijnych i Oświecenia Publicznego wytoczony, a przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego ponowiony z powodów:

- I A L A J A I
1. Że Trybunał Cywilny I széj Instancyi Województwa Mazowieckiego, wyrokiem swym zaocznym daty 12 Maja 1828 roku, Stanisławowi Arturowi Hrabi Potockiemu, dobra nieruchome przez zniesione Zgromadzenie Kamedułów Rytwiańskich dawniej posiadane, jako to: Sieragi, Zrembin, Wolica i Kamienice zwane, z klasztorem i pustelnią w powiatach: Stobnickim w Województwie Krakowskim, i Staszowskim w Wojewódz-

twie Sandomierskiem leżące
przysądził.

2. Że tenże Trybunał drugim
swym wyrokiem z opozycyi
daty 11go Czerwca tegoż ro-
ku, zniósł wprawdzie wyrok
swoj wyżej cytowany, lecz tyl-
ko co do niewłaściwości re-
gestru, z którego pierwszy
swoj wyrok wydał — nako-
niec:

3. Że Sąd Appellacyjny wyro-
kiem swym z daty 29 Lipca te-
goż roku, potwierdził wyrok
Trybunału daty 11 Czerwca
tegoż roku, nakazując dalsze
postępowanie w tej sprawie,
jako kwalifikującej się do re-
gestru ordynaryjnego.

Z wnioskiem, aby Rada Stanu uchylając dopiero powołane wyroki, samą sprawę za wyłączonej z pod rozpoznania zwyczajnego sądownictwa cywilnego uznała.

Po wysłuchaniu zdania sprawy i wniosków Kommissyi Instrukcyjnej:

Zważywszy:

że sprawy niniejszej: przedmiotem jest windykacja dziedzictwa dóbr nieruchomych na fundusz Religijno-Duchowny przeznaczonych;

Zważywszy:

że wszelkie sprawy dotyczące się własności dóbr podług Dekretu Najjaśniejszego PANA z dnia 11 Października 1816 roku ar-

tykułu 6 a w szczególności sprawy dotyczące się funduszów Duchowienstwa, skoro wchodzi prywatna osoba, podług postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Lipca 1818 roku, artykułu 1go i 4go należą do zwyczajnego sądownictwa cywilnego.

Z tych powodów:

Rada Stanu

Spór Jurysdykcyjny na początku wzmiankowany, za nieusprawiedliwiony uznając, przedmiot sprawy za należący do rozstrzygnięcia przez sądownictwo cywilne uznaje, mocą niniejszego swego wyroku.

(54)

**Działo się w Warszawie na
posiedzeniu Rady Stanu, dnia 15
(27) Grudnia 1834 roku.**

Namiestnik Jego Cesarsko - Królewskiej
Mocsi w Królestwie Polskiem, Generał
Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisał) *Hrabia Pałkiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego.

E. Gołowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi

Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując spór jurysdykcyjny w sprawie pomiędzy Urzędem Muncypalnym Miasta Stołecznego Warszawy, a Michałem Gajewskim właścicielem nieruchomości tutaj przy ulicy Ordynackiej pod liczbą 2874 (litt. A. B. położonej, o koszta restauracyi lokali (w pomienionej possessyi za kontraktem najmu z tymże Urzędem Muncypalnym zawartym, i bez kontraktów posiadanych, tudzież o opłatę komornego od 29 Sierpnia 1832 r. aż do czasu od-

dania tychże lokalów w dobrym, i do użytkowania przydatnym stanie, który to spór Jurysdykcyjny podała Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego w imieniu Gminy Miasta, oraz funduszu lazaretowego pod jej zarządem zostającego z wnioskiem:

aby zapadłe w téj sprawie wyroki Sądów Cywilnych, to jest: Trybunału Cywilnego Iwszej Instancyj Województwa Mazowieckiego z dnia 23 Grudnia 1834 r. Sądu Appellacyjnego z dnia 29 Stycznia 1835 r. tegoż Trybunału z d. 14 (26) Lutego r. z. Sądu Appellacyjnego z d. 3 (15) Kwietnia r. z. tegoż Trybunału z d. 15 (27) Maja r. z. oraz z d. 10 (22) Lipca r. z. a nakoniec Sądu Appellacyjnego z d. 23 Sierpnia (4 Września) z d. 4 (16) Września, tudzież z d. 16 (28) Październ: r. z. wraz z wszelkie-

mi aktami processowemi skasowane były, a sprawa o komorne z domu pod Nru 2874 i o wynadgodzenie za uszkodzenie lokalów, za ulegającą rozpoznaniu Sądu Administracyjnego uznana została.

Po wysłuchaniu zdania sprawy i opinii Kommissyi Instrukcyjnej

Zważywszy:

że wedle art: 37. 38. 39. 40. i 41. Organizacyi Rady Stanu nie jest znanym i dopuszczalnym inny rodzaj sporów jurysdykcyjnych jak tylko takie, których zapowiedzenie poprzedza zapadnięcie stanowczych i prawomocnych wyroków, a zarazem które przychodzą pod rozwiązanie Rady Stanu jedynie końcem wyrzeczenia, czyli Sąd Administracyjny, lub Cywilny do zamierzonego, a z powodu zapowiedzenia spo-

ru jurysdykcyjnego zawieszono-
nego wyrokowania jest wła-
ściwym,

Zważywszy dalej:

że pomimo kilkokrotnego spra-
wy obecnej przez Sądy Cywil-
ne przewodzenia, co się z mno-
gości zapadłych jak wyżej wy-
roków wykazuje, zapowiedze-
nie sporu Jurysdykcyjnego w
właściwym czasie nie miało
miejsca, lecz: tylko czynione
były ze strony Urzędu Muni-
cypalnego excepcye co do nie-
właściwości sądu, i ewentual-
ne wnioski o przypozwanie do
sprawy Prokuratoryi Jeneral-
nej, te zaś excepcye i wnioski
przez Trybunał Cywilny i Sąd
Appellacyjny ze względu na
przedmiot sprawy, a mianowi-
cie z powodu, że kontrakt o
najem w mowie będących lo-
kalów zawarty był przez sam
Urząd Muncypalny bez żadne-

go wpływu, lub szczególnego upoważnienia której z Kommissyów Rządowych, i że sprawa nie dotyczy stałego funduszu Gminy, lecz przemijających obowiązków spadających na fundusz składowo-kwaterunkowy, z przynależnym zastosowaniem się do postanowienia Królewskiego z d. 29 Września (11 Października) 1816 roku, mocą wydanych w téj mierze wyroków w swym czasie odrzucone zostały,

Zważywszy nadto: że na skutek zapadły w sprawie téjże aczkolwiek nieostateczne, ale co do przedmiotu sporu stanowcze wyroki, gdyż Sąd Appellacyjny wyrokiem z dnia 3 (15) Kwietnia r. z. uznając rodzaj pretensyi jedynie pozasadne ustanowienie jej wysokości przez inkwizycyą, i biegłych strony do Trybunału na powrót odesłał,

Zważywszy także:
że wyroki takowe, zwłaszcza
też dopiero wymieniony Sądu
Appellacyjnego, już to z powodu
wykonania onych, już to
z przyczyny niezłożenia re-
kursów w czasie prawem za-
kreślonym prawomocnymi sta-
ły się,

Zważywszy jeszcze:
że nawet Prokuratorya Jene-
ralna założywszy w imieniu,
Gminy Miasta i funduszu laza-
retowego pod zarządem Kom-
missyi Rządowej Spraw We-
wnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego zosta-
jącego opozycją trzeciego od
wyroku Sądu Appellacyjnego
z dnia 23 Sierpnia (4 Wrze-
śnia) i z dnia 4 (16) Wrze-
śnia roku zeszłego, oraz po-
przednich, nieczyniła excepcyi
co do niewłaściwości Sądu,
lecz przeciwnie wolności wpro-
wadzania sprawy domagała się,

a w taki sposób Sąd Cywilny właściwym bydź uznawała; tudzież:

że od Wyroku Sądu Appellacyjnego z dnia 16 (28) Października r. z. odrzucając taką opozycją nie był założony Rekurs, skutkiem czego i ten Wyrok stał się już prawomocnym;

Zważywszy następnie:

że w takim stanie rzeczy zapowiedziany został spór jurysdykcyjny po zapadnięciu stanowczych, i prawomocnych wyroków wówczas dopiero, kiedy sprawa ostatecznie już sądzoną bydź miała, z czego wykazuje się; że nateraz niepodobna odmawiać Sądowi Cywilnym jurysdykcji w właściwym czasie nieprzeczonej, i skutkiem tego wykonywanj,

a tém mniej uchylać stanowcze poniekąd, i prawomocne wyroki, do czego Rada Stanu swą organizacją upoważnioną nie jest;

Zważywszy nakoniec: że wedle artykułu 10 lit. *f.* postanowienia Królewskiego z d. 29 Września (11 Października) 1816 r. z przyczyn jak wyżej w wyrokach Trybunału Cywilnego i Sądu Appellacyjnego przywiedzionych, właściwość Sądów Cywilnych do sądzenia obecnej sprawy zaprzeczać niedaje się,

Rada Stanu

zapowiedziany w imieniu Gminy Miasta Stołecznego Warszawy i funduszu lazaretowego spór jurysdykcyjny, za nieusprawiedliwiony, i właściwość Sądów Cywilnych do ostatecznego rozsądzenia spra-

wy uznaje, mocą niniejszego
swego wyroku.

Działo się w Warszawie na
posiedzeniu Rady Stanu, dnia 11
(23) Lipca 1836 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej
Mości w Królestwie Polskiem, Gene-
ral Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *K. Brodowski.*

Za Zgodność
Sekretarz Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Komiszyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
E. Gołwin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując podany przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego spór jurysdykcyjny, naprzeciw wyrokom Sądu spornego Powiatu Wieluńskiego z dnia 25 Września 1827 r. i dnia 23 Stycznia 1828 roku, oraz Trybunału Cywilnego Województwa Kaliskiego z d. 30 Marca 1830 r. w sprawie pomiędzy Skarbem Publicznym jako właścicielem dóbr Mierzyce i młyna Łyko, a sukcesorami Józefa Psarskiego właścicielami dóbr Krzeczowo i Koch-

łów, w przedmiocie odpływu wody rzeki Warty zapadłym, z wnioskiem tejże Kommissyi Rządowej: aby wyroki takowe wraz z protokółami wyprowadzonej w dniu 19 i 20 Grudnia 1827 r. inkwizycyi, tudzież wykonanej w dniu 22 i 24 Marca 1828 r. exekucyi wyroku stanowczego z dnia 23 Stycznia 1828 r., niemniej wszelkie w téj sprawie akta processowe skassowane były, sama zaś sprawa o odpływ wody rzeki Warty za ulegającą rozpoznaniu Sądu Administracyjnego uznana, a z powodu zapadłych w niej decyzyj: Kommissyi Województwa Kaliskiego z dnia 6 Maja 1826 r. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, z dnia 21 Grudnia 1826 r. i Prezydującego w Radzie Administracyjnej, z dnia 26 Maja 1827 za ostatecznie załatwioną poczytana była.

Po wysłuchaniu zdania sprawy i opinii Kommissyi Instrukcyjnej;

Zważywszy:

że rzeka Warta Konstytucyami jeszcze Polskimi z lat 1447 titulo de libertate in fluviis, i 1594 pod tytułem rzeki portowe, do rzędu rzek większych i spławnych policzoną była, co postanowieniami późniejszych Rządów odwołaném nie było, lecz przeciwnie taż rzeka ciągle za spławną uważaną była;

Zważywszy nadto:

że wedle artykułu 1. postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Września 1817 roku uznane wprawdzie zostały Sądy Pokoju za właściwe w sprawach possessoryjnych „o zamiary dążące do zmienienia biegu wody” ale to się nie rozciąga do rzek spławnych, które wedle artykułu 538 Kodexu Cywilnego stano-

wią publiczną własność, z pod
 użytkowania prywatnego wy-
 łączoną, względnie jakiej w
 myśl art. 2226 Kodexu Cywil-
 nego, żadne nawet przeda-
 wnienie, nabytém byź nie-
 może,

Zważywszy dalej:
 że wedle artykułu i postano-
 wienia Xięcia Namiestnika Kró-
 lewskiego z dnia 10 Paździer-
 nika 1818 r., przedsiębranie
 środków do wolnego odpły-
 wu wód, wyłączną jest attry-
 bucją Władz Administracyj-
 nych, tém więc bardziej za-
 pewnienie przynależnego bie-
 gu spławnej rzeki do tychże
 Władz należy, jakkolwiek bo-
 wiem w myśl artykułu 2go te-
 goż postanowienia „sprawy
 o własność, albo o prawo u-
 żytkowania z rzeczy lub o wy-
 nagrodzenie za szkody, z prze-
 trzymania lub nieprawego pod-
 niesienia wody pochodzące,”

bo rozstrzygnięciu Sądów Cywil-
 -ywnych, które działań w tém
 w Władz Administracyjnych
 -liw wstrzymywać nie mogą, ulega-
 -sba ją; przepis ten jednak nie został
 -nie rozciągnięty do rzek spła-
 wnych, Sąd zaś Sporny Po-
 wiatu Wieluńskiego swym wy-
 -on rukiem z dnia 23 Stycznia 1828
 -07 r. nakazał zasypanie w tamie
 -19 przerwy, jako mocą rozporzą-
 -sine dzeń Władz Administracyj-
 -yfy nych, nie tyle w zamiarze za-
 -ytr silenia wodą młyna Łyko, jak
 -jy raczej celem zapewnienia przy-
 -sa należytego biegu spławnej rze-
 -bie ki, przywróconą została;
 93 Zważywszy obok tego:
 -0d że sam Sąd Sporny Powiatu
 -10 Wieluńskiego, rozwiązując
 -ywy wniesioną excepcyą co do nie-
 -u właściwości Sądu, uznał się
 -ywy bydź właściwym na tej jedy-
 -ext nie, zasadzie jakoby nie było
 -100 dowiedzioném, czyli rzeka
 -100 Warta w miejscu pomiędzy

młynem Łyko a Papiernią Kochłową za spławną jest uważana, co przecieź powyżej wyrażone Konstytucye dostatecznie zbijają;

Zważywszy przytém: że skoro w taki sposób wyrok przedstanowczy, a następnie stanowczy przez niewłaściwy Sąd wydane zostały, wynikłe przeto z onych skutki, a mianowicie wyprowadzone w dniu 19 i 20 Grudnia 1827 inkwizycye, tudzieź akta wykonanej w d. 22 i 24 Marca 1828 eksekucyi stanowczego wyroku, za żadne poczytane być muszą.

Zważywszy takież: że Trybunał Cywilny Województwa Kaliskiego wstrzymał się od sądzenia sprawy z powodu zapowiedzianego sporu jurysdykcyjnego, w takim zaś razie wyrok jego z dnia 30 Marca 1832 r. uchylonym być nie potrzebuje;

Zważywszy nakoniec: że skutkiem wykonania wyroku stanowczego Sądu Spornego Powiatu Wieluńskiego, zmieniony został właściwy bieg rzeki Warty, jaki mocą rozporządzeń Władz Administracyjnych przez zrobienie otworu w tamie samowolnie przeciw zasadom hidrotechnicznym usypanej, był zapewnio-

Rada Stanu podany przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego spór jurysdykcyjny za usprawiedliwiony uznając, powyższe wyroki Sądu Spornego Powiatu Wieluńskiego: przedstanowczy z dnia 25 Września 1827 r. tudzież stanowczy z dnia 23 Stycznia 1828 r. jako też wynikłe z nich inkwizycye w dniu 19 i 20 Grudnia 1827 r. wyprowadzone, oraz akta

exekucyi wyroku stanowczego w d. 22 i 24 Marca 1828 r. udziałane, za niebyłe uznaje, w sprawie zaś samėj przywrócenie takiego stanu jaki przed rozpoczęciem processu istniał, Władzom Administracyjnym pozostawia, mocą niniejszego swego wyroku.

Działo się na posiedzeniu Rady Stanu w Warszawie dnia 8 (20) Lipca 1836 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem, Generał Feldmarszałek Xiążę Warszawski
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

Sekretarz Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

Sekretarz Stanu przy Radzie Stanu

(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego

E. Gołwin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi

Deszert.

((172))

w wyroku wyrok w wyroku
za niebyło namże, w sprawie zas
samęj przywódcie takiego sta-
w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc

Mości w Królestwie Polskiem, Generali
Feldmarszałek Księże Warszawski
(podpisano) Władisław Paszkiewicz Frywanki
Sekretarz Stanu

Rada Stanu.

Rozwiązując podany przez Kom-
missya Rządowa Spraw Wewnę-
trznych, Duchownych i Oświecē-
nia Publicznego spór jurysdykcyj-
ny, na przeciw wyrokom Sądu
Pokoju Wydziału Spornego Pó-
wiatu Wieluńskiego z dnia 4 Ma-
ja i 4 Września 1829 roku, oraz

Trybunału Cywilnego Iwszej Instancji byłego Województwa Kaliskiego z dnia 30 Marca 1832 roku w sprawie possessoryjnej Dawida Landau posiadacza papierni Jarzab zwaney, przeciwko dzierżawcy dóbr Rządowych Radoszyce, o przywrócenie tamy w poprzek rzeki Warty usypaney, zapadłym, z wnioskiem téjże Komisji Rządowej:

aby Rada Stanu, oznajmiony spór jurysdykcyjny za usprawiedliwiony uznała: a skutkiem tego, aby Wyroki Sądu Spornego Powiatu Wieluńskiego: przedstanowczy z dnia 4 Maja 1829 roku, tudzież stanowczy z dnia 4 Września t. r. ze wszystkimi skutkami skassowała, i quaestionis sprawę o odpływ wody na rzece Warcie za ulegającą rozpoznaniu Władz Administracyjnych uznała.

Rada Stanu

Po wysłuchaniu zdania Sprawy i opinii Kommissyi Instrukcyjnej,

Zważywszy :

że rzeka Warta, jeszcze Konstytucjami Polskimi z roku 1447 i z roku 1594 do rzędu rzek większych i spławnych policzoną była; a postanowienia późniejszych Rządów, nie tylko że tego nieodwołały, lecz przeciwnie, rzeka Warta, ciągle za rzekę spławną uważana była;

zważywszy dalej :

że wedle artykułu i postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Września 1817 r. uznane w prawdzie zostały Sądy Pokoju, za właściwe w sprawach Possessoryjnych o zamiary dążące do zmienienia biegu wody, ale to się nierozciąga do rzek spła-

wnych, które wedle art: 538 Kodexu Cywilnego stanowią publiczną własność z pod użytkowania prywatnego wyłączoną, względnie jakiej w myśl artykułu 2226 Kodexu Cywilnego, żadne nawet przedawnienie nabytém być nie może;

Zważywszy wreszcie:

że wedle artykułu i postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 10 Października 1818 przedsiębranie środków do wolnego odpływu wód wyłączną jest attrybucją Władz Administracyjnych, tém więc bardziej zapewnienie przynależnego biegu spławnej rzeki od tychże jedynie Władz jest zawisłém — jakkolwiek bowiem w artykule 2 tegoż postanowienia powiedziano:

że sprawy o własność albo
o prawo użytkowania z
rzeczy, lub o wynadgródze-
nie za szkody z przytrzy-
mania lub nieprawego pod-
niesienia wody pochodzą-
ce

rozstrzygnięciu Sądów Cywil-
nych ulegają, (które działań
w tém Władz Administracyj-
nych wstrzymywać nie mogą)
przepis ten jednak, nie został
rozciągnięty do rzek spła-
wrych;

Zważywszy nakoniec;

że skoro wyroki Sądu Poko-
ju Wydziału Spornego Po-
wiatu Wieluńskiego: przed-
stanowczy z dnia 4 Maja 1829
r. i stanowczy z dnia 4 Wrze-
śnia r. t. przez niewłaściwy
Sąd wydane zostały;

Wynikłe przeto z onych
skutki a mianowicie wypro-

wadzone w dniu 3 Wrze-
 śnia 1829 r. Inkwizycye, za
 żadne poczytane być mu-
 szą.

Z tych zatem powodów

Rada Stanu

Podany przez Kommissyą Rzą-
 dową Spraw Wewnętrznych,
 Duchownych i Oświecenia Pu-
 blicznego przy Jej odezwie z
 dnia 3 (15) Lipca r. b. Nro $\frac{7255}{28062}$
 spór jurysdykcyjny za uspra-
 wiedliwiony uznając, powyż-
 sze wyroki Sądu Pokoju Wy-
 działu spornego Powiatu Wie-
 luńskiego: przedstanowczy z
 dnia 4 Maja 1829 roku, i sta-
 nowczy z dnia 4 Września ro-
 ku tegoż, jako też wynikię z
 nich Inkwizycye w d. 3 Wrze-
 śnia 1829 roku wyprowadza-
 ne, za niebyłe uznaje; rozpo-
 znanie zaś samėj sprawy, Wła-

dzom Administracyjnym pozostawia. Mocą niniejszego ostatecznego wyroku.

Działo się na posiedzeniu Rady Stanu, w Warszawie dnia 29 Września (11 Października) 1837 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej
Mości w Królestwie Polskiem, Generał
Feldmarszałek Xiążę Warszawski
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Za Zgodność:

Sekretarz Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

Dyrektor Główny, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych, Duchownych
i Oświecenia Publicznego
E. Gołowin.

Referendarz Stanu, Dyrektor Kancellaryi
Deszert.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Rozwiązując wniesiony przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego pod dniem 29 Października 1834 roku spór jurysdykcyjny, wynikły z sprawy

pomiędzy Franciszkiem Rekoszem
właścicielem posiadłości Glichte-
rowszczyzna jako powodem, a
Magistrem Miasta Wierzbołowa,
o czynsz Magdeburgski w kwocie
stu złotych rocznie zawiązanéj
i do Trybunału Cywilnego Iszej
Instancyi Województwa Mazo-
wieckiego wytoczonej;

Po wysłuchaniu tak rappor-
tu pomienionéj Kommissyi Rzą-
dowéj, jako też wniosków Kom-
missyi Instrukcyjnéj.

Zważywszy:

że spór dopiero wzmianko-
wany zachodzi o wymagane z
jednej, zaprzeczone z drugiéj
strony prawo do czynszu wie-
czysiego, zaczém prawo rze-
czone (de jure) zaś według
art. 6 Dekretu Jego Cesar-
sko-Królewskiej Mości
z dnia 30 Marca (11 Kwie-
tnia) 1817 roku, spory tego

rodzaju należą do atrybucyi sądownictwa cywilnego;

Zważywszy:

iż z powodu niezahypotekowania tegoż czynszu i przejścia Glichterowszczyzny w ręce trzeciego, to jest Rekosza, w myśl art. 41, 44, 145, 154 ustawy hypotecznej, ma miejsce spór o prawa hypoteczne, który według powołanego wyżej Dekretu także od rozstrzygnięcia Sądów Cywilnych zależy;

Zważywszy:

że prawomocność wyroku Sądu Administracyjnego Województwa Augustowskiego z dnia 12 Kwietnia 1822 r., w sprawie pomiędzy Miastem Wierbołowem a Tadeuszem Piotrowiczem, ówczasowym właścicielem rzeczonęj posiadłości, zapadłego, niemoże

tamować wytoczonej do Trybunału Cywilnego akcji Rekosza, skoro ten do rozprawy w drodze Sądowo-Administracyjnej nie wchodząc, nie poddał się tém samém ani jurysdykcji ani decyzji pomienionego Sądu Administracyjnego.

Z tych powodów

Rada Stanu

Wniesiony przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego spór o jurysdykcyą za nieusprawiedliwiony uznając, sprawę pomiędzy miastem Wierzbołowem a Franciszkiem Rekoszem czynszu rocznego w kwocie stu złotych z Glichterowszczyzny poszukiwanego dotyczącą i do Trybunału Cywilnego tutejszego Województwa przez tegoż Rekosza

wytoczoną, za należącą do rozstrzygnięcia Sądów Cywilnych poczytuje, mocą niniejszego swego wyroku.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Stanu, dnia 23 Września (5 Października) 1835 r.

Namiestnik Jego Cesarsko - Królewskiej
Mości w Królestwie Polskiem, Generał
Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisał) *Hrabia Paskiewicz Erywański.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *K. Brodowski.*

Za Zgodność:

Naczelnny Prokurator Ogólnego Zebrania
Senatu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wyplsem:

p. o. Dyrektora Głównego, Prezydujący
w Kommissvi Rządowej Spraw Wewnętrz-
nych i Duchownych, Generał Lejtenant,
Senator *Pisarew.*

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu
Starynkiewicz.

w Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi,

Króla Polskiego

etc., etc., etc.

Rada Stanu

Stosownie do art. 37 i następnych Organizacyi z dnia 12 (24) Grudnia 1832 r. rozwiązując spór jurysdykcyjny przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu w dniach 4 (16) Października oraz 28 Października (9 Listopada) 1837 r. wniesiony, przeciw wyrokom Trybunału: pierwszemu b. Woje-

wództwa Mazowieckiego na dniu 7 (19) Grudnia 1835 r. z powództwa Józefa Radzickiego zaocznie zapadłemu, przyznajacemu temuż od Skarbu Publicznego prawo do pobierania kompetencyi z Starostwa Nowomiejskiego i Sobieskiego po zřp. 1,699 gr. 16. rocznie do końca dni życia powoda, tudzież zaległości od dnia 18 Kwietnia 1828 za lat siedm do summy zřp. 11,756 gr. 22 narosłej, z procentem od daty uchybionych wypłat; drugiemu, Trybunału Gubernii Mazowieckiej ocnie z opozycyi d. 10 (22) Kwietnia 1837 zapadłemu, którym Sąd za właściwy dla téj sprawy uznając, od rozsądzenia głównego przedmiotu wstrzymał się, aż do rozpoznania w Radzie Stanu zapowiedzianego sporu jurysdykcyjnego;

Po wysłuchaniu sprawozdania, oraz opinii Kommissyi Instrukcyjnej

Zważywszy:

że już edykta i urządzenia b. Rządu Pruskiego zabroniły Sądóm zwyczajnym Cywilnym wdawać się w rozpoznawanie sporów z inkameracyi dóbr wynikać mogących, nadto

Zważywszy:

że w sporze obecnym idzie o przyznanie prawa do kompetencyi i o ustanowienie jej za- ległości, kompetencya zaś będąc intratą czystą dla posiadacza uprzywilejowanego przypadać mogąca, stanowi spór o dochód z dóbr korony i narodowych, przedmiot zaś podobny, wedle art. 10, litery c. postanowienia daty 29 Września (11 Października) 1816 roku z pod rozpoznawania zwyczajnych Sądów Cywilnych jest wyłączony, dalej

Zważywszy-

że jakkolwiek postanowienie daty 12 (24) Stycznia 1826 r. miało głównie na celu uporzędkowanie hipotek dóbr narodowych, jednakże i tu w art. 4 domieszczoném zostało to wyraźne ostrzeżenie, iż kompetencye do hipoteki przyjętemi niebędą, i rozpoznawaniu Sądowemu nieulegają; a tak

Zważywszy:

że gdy niewłaściwość Sądu co do materyi jest wykazaną, zatem wedle art. 170 Procedury Sądowej, spór obecny z urzędu nawet, tam gdzie należy odeślanym być powinien.

Z tych więc powodów

Rada Stanu

Spór Jurysdykcyjny przez Komisję Rządową Przychodów i

Skarbu: w d. 4 (16) Października, oraz 28 Października (9 Listopada) 1837 r. wniesiony, za usprawiedliwiony uznając, wyroki Trybunału b. Województwa Mazowieckiego daty 7 (19) Grudnia 1835, niemniej Trybunału Gubernii Mazowieckiej dnia 10 (22) Kwietnia 1837 r. jako w niewłaściwym Sądzie zapadłe, za niebyłe ogłasza. Mocą tego ostatecznego wyroku.

Działo się na posiedzeniu Rady Stanu, w Warszawie d. 3 (15) Stycznia 1838 r.

Namiestnik, Jeneral Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *K. Brodowski.*

Za Zgodność:

Naczelnny Prokurator Ogólnego Zebrania
Departamentów Warszawskich Rządzącego, Senatu
Rzeczywisty Radca Stanu
(podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

p. o. Dyrektora Głównego, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Jeneral Lejtenant,
Senator *Pisarow.*

Dyrektor Kancellaryi, Radca Stanu
Starynkiewicz.

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I.
Cesarza Wszech Rossyi,
Króla Polskiego,
etc., etc., etc.

Rada Stanu.

Wzastosowaniu się do art. 37 i następnych swojej organizacyi daty 12 (24) Grudnia 1832 r. rozwiązując spór jurysdykcyjny przez odezwę Gubernatora Cywilnego Rządu Gubernii Augustowskiej z dnia 14 (26) Lutego 1840 r. Prezesowi Sądu Najwyższej Instancyi zapowiedziany, pomiędzy Rządem Gubernii Augustowskiej, a Try-

bunałem Augustowskim i Sądem Appellacyjnym wynikły, z tego powodu,

Ze w sprawie na powództwo Piotra Lebrecht Frentzela właściciela dóbr Poniemonia, Powiatu Maryampolskiego, Gubernii Augustowskiej przeciw Skarbowi wytoczonej przed Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Gubernii Augustowskiej Wydziału drugiego w Suwałkach, z żądaniem uwolnienia siebie od opłaty zřp. 1480 jako reszty należytości Skarbowi przypadającej na mocy kontraktu z upoważnienia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z nimże pod dniem 21 Marca 1819 zawartego o zakup drzewa w leśnictwie Maryampolskiem, Sądy te usuwając excepcyą niewłaściwości Sądu przez Prokuratoryę wnoszoną, spór obecny za ulega-

jący swojemu zawyrokowaniu
uznały.

Kommissya Rządowa Przychodów
i Skarbu więc popierając takowy
spór jurysdykcyjny w przedstawi-
eniu daty 23 Sierpnia (4 Września)
1840 r. wnosi:

Aby Rada Stanu wyroki Try-
bunału Cywilnego pierwszej
Instancyi Gubernii Augustow-
skiej pod dniem 11 (23) Lu-
tego 1839 r. oraz Sądu Appel-
lacyjnego pod dniem 2 (14) Li-
stopada 1839 r. zapadłe, skas-
sowała: i sprawa Frentzela Pio-
tra o uwolnienie go od zapła-
cenia wartości drzewa na za-
sadzie kontraktu z roku 1819
poszukiwanéj, do drogi Sado-
wo-Administracyjnéj odesłaną
była.

Po wysłuchaniu sprawozdania
oraz opinii Kommissyi Instrukcyj-
néj

Zważywszy:

Ze przedmiotem téj sprawy jest dochodzenie skutków kontraktu z upoważnienia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu zawarłego, spory zaś tego rodzaju przez art. 10 lit. f. Postanowienia daty 29 Września (11 Października) 1816 r. wyraźnie wyłączone zostały z pod rozpoznania na drodze processu zwyczajnych Sądów Cywilnych, następnie

Zważywszy:

że decyzja Rady Administracyjnej daty 25 Lutego (8 Marca) 1836 i równie jak zawiadomienie o takowej przez Sekretarza Stanu pod dniem 12 (24) Marca 1836 r. wydane, opiewają jedynie: „o dozwolenie Frentzelowi usprawiedliwienia swoich wniosków na „drodze sądowej“

bez żadnej o sądzie cywilnym wzmianki, czego przeto w decyzji tej wyraźnie nie masz, tego też i domyślać się nie jest wolno; przypuszczenie więc wyjęcia jakoby tej sprawy z pod Sądu Administracyjnego, ile drogi prawem dla niej przepisanej, nastąpiło w brew wyraźnemu przepisowi wyżej powołanego postanowienia; nadto

Zważywszy:

że mniemanie Sądu Appellacyjnego jakoby spór ten już był rozpoznany na drodze Sądowo-Administracyjnej, pokładanym dowodom jest przeciwnie, gdyż decyzje Ekonomiczno-Administracyjne wydane, jakim tu Frentzel przez sam nawet kontrakt poddał się, nie mogą być brane ani zastępować wyroków na drodze są-

dowo-administracyjnej wydawanych; mylném równie jest wyprowadzanie właściwości Sądu Cywilnego ztąd, iż spór jurysdykcyjny przed Sądem Appellacyjnym zapowiedziany nie był, bo skoro excepcya niewłaściwości Sądu została wniesioną a niewłaściwość ta nawet co do materji sprawy była wykazaną, Sąd zatém Appellacyjny z Urzędu odesłanie tam gdzie należy, wyrzec był obowiązany, bo taki jest wyraźny przepis w art. 17^c Procedury Cywilnej; z takich to zasad

Rada Stanu

Spór jurysdykcyjny przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu pod d. 23 Sierpnia (4 Września) 1840 r. wniesiony za usprawiedliwiony uznaje, Wyroki Trybunału Cywilnego pierwszój In-

stancyi Gubernii Augustowskiej
Wydziału drugiego daty 11 (23)
Lutego 1839 r. oraz Sądu Appel-
lacyjnego Królestwa daty 2 (14)
Listopada 1839 r. zapadłe za nie-
byłe ogłasza a sprawę obecną do
drogi Sądowo-administracyjnój od-
syła; — mocą niniejszego swego
wyroku.

Działo się na posiedzeniu Ra-
dy Stanu, w Warszawie dnia 13
(25) Lutego 1841 roku.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej
Mości w Królestwie Polskiem, Gene-
ral Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisano) *Hrabia Paskiewicz Erywański*,
Sekretarz Stanu

(podpisano) *Brodowski*.

Za Zgodność:

Naczelny Prokurator O. Z. D. W.

Rządzącego Senatu, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *Brodowski*.

Zgodno z Wypisem:

Pełniący obowiązki Dyrektora

Głównego, Prezydujący w

Kommissyi Rządowej Spraw

Wewnętrznych i Duchownych,

General Lejtenant, Senator

Pisarew.

Dyrektor Kancelaryi, Radca Stanu

Starynkiewicz.

Wypis z Protokołu posiedzenia
RADY STANU

dnia 14 (26) Mca Października 1840.

W miesiącu Wrześniu 1836 r. Jan Pawelski czeladnik w handlu win starozakonnego Pinkusa Mamelok w Kaliszu, doniósł Urzędowi Starszych Zgromadzenia Kupieckiego, że w handlu tym znajdują się wina fałszowane, że Pinkus Mamelok zbankrutował w Płocku, i nie będąc rehabilitowanym, handel ten otworzył, który właściwie należy do ojca jego Lejzora Mamelok.

Z polecenia Rządu Gubernialnego, nastąpił rozbiór chemiczny

win; fabrykacyi nie docieczono, równie inne szczegóły doniesienia udowodnionemi nie zostały.

Wkrótce potem także samo doniesienie co do fałszowania win uczynił Urzędowi starszych Zgromadzenia kupieckiego niejaki Kressek, który poprzednio, jako czeladnik, w handlu Pinkusa Mamelok zostawał.

Urząd Starszych raportem z d. 25 Października 1836 r. przedstawiając doniesienie to Rządowi Gubernialnemu, żądał zarazem aby Pinkusowi Mamelok był wzbroniony handel jako bankrutowi, który dotąd rehabilitowanym nie był.

Rząd Gubernialny doniesienie Kreska znajdując przeciwném poprzedniczym jego zeznaniom, przesłał takowe Sądowi policyi poprawczej do właściwego postąpienia; tymczasem Pinkus Mamelok oskarżył przed tenże Sąd Starszych Zgromadzenia Kupieckiego

o potwarz, z powodu że przez doniesienie Rządowi Gubernialnemu, jakoby on był bankrutem, dopuścili się czynu sławie jego szkodzącego.

Starsi Zgromadzenia udali się do Rządu Gubernialnego o rozpoznanie, czyli za czyn z obowiązku służby wynikły mogą być pociągani do Sądu; Rząd Gubernialny pod dniem 5 (17) Października 1837. wezwał Sąd Policji Poprawczej o akta, nie załatwiwszy wszakże tego wezwania, i bez względu na wnioski Prokuratora, że Starsi Zgromadzenia za czyn z urzędu dokonany bez decyzji oddającej ich pod Sąd sądzonymi być nie mogą, Sąd Policji Poprawczej ze względu że Mamelok usprawiedliwił się w zupełności z zarzutu bankructwa, wyrokiem z dnia 12 (24) Stycznia 1838 r. Starszych Zgromadzenia kupieckiego: Piotra Macińskiego na dni 10. Jana Warczyńskiego na

dni 8 zamknięcia w domu kary i poprawy, jako kary za potwarz, osądził, z pretensyami zaś i kosztami skarżącego do drogi cywilnej odesłał.

W takim stanie rzeczy Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego na dniu 19 (31) Marca r. b. wyniosła przeciw wyrokowi Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego na dniu 12 (24) Stycznia 1838 r. wydanemu spór jurysdykcyjny, z żądaniem uchylenia w zupełności wspomnianego wyroku, jako wydanego przeciw Starszym Zgromadzenia kupieckiego, którzy za czyn z urzędu dokonany, bez poprzedniej decyzji kwalifikacyjnej do odpowiedzialności kryminalnej pociągani być nie mogą.

Kommissya instrukcyjna po roztrząśnieniu dołączonych do powyższego przedstawienia dowo

dów, uważała: że w przedmiocie obecnym nie idzie o przywłaszczenie sobie przez Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego atrybucyi sądenia sprawy do niego nie należącój, sprawa bowiem o potwarz nie przez inny, tylko przez Sąd rzeczony rozpoznawana być była powinna, lecz idzie jedynie o tę okoliczność, że sąd ten przystąpił do wyrokowania bez poprzedniego wydania przez Władzę Administracyjną decyzji oddającój pod sąd oskarżonych, za czyn przez nich jako Starszych Zgromadzenia kupieckiego, a tém samém z urzędu dokonany.

Nie zachodzi tu przeto spór o jurysdykcyą jak tego art. 37 i następne organizacyi Rady Stanu z dnia 12 (24) Grudnia 1832 r. wymagają, dla tego więc wyrok Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego nie może ulegać rozpoznaniu na drodze sporu ju-

rysdykcyjnego, lecz skarżenie wyroku wspomnionego nastąpić było powinno przez odwołanie się drogą właściwą do wyższej Instancyi sprawiedliwości karzącej; że zaś osądzeni w czasie prawem określonym appellacyi nie założyli i wyrok stał się prawomocnym, sami sobie przypisać muszą wynikłe z tąd skutki, chyba by Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych wstawić się za nimi chciała do Rady Administracyjnej o uwolnienie ich w drodze łaski od skutków prawomocnego wyroku.

W tym celu, Kommissya Instrukcyjna znalazłszy spór jurysdykcyjny nie uzasadnionym, uczyniła wniosek o przesłanie wypisu z niniejszego protokołu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia publicznego, oraz Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, a to dla rozpoznania przeciwnego pra

wu postępowania Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego.

Rada wniosek powyższy za-
twierdziła: —

Zgodno z Protokółem:

Sekretarz St. nu (podpisano) *Brodowski.*

Zgodno z Wypisem:

p. o. Dyrektora Głównego, Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw
Wewnętrznych i Duchownych,
Generał Lejtenant, Senator

Pisarew.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Stanu Starynkiewicz.

121. Starynkiewicz

KSIĘGARNIA

ANTYKWARIAT

D N° 227260

7750/
17

Biblioteka

7750/1

Naukowa